

ถึงเป็น"หนี้"แต่ก็มีเงินเก็บ

นำเสนอเมื่อ : 26 ม.ค. 2557

ธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) ระบุว่า สัดส่วนหนี้ครัวเรือนในไตรมาสที่ 2 ของปี 2556 เพิ่มขึ้นอยู่ที่ระดับ 79.2% ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (จีดีพี) ของไทย ที่ปัจจุบันจีดีพีไทยอยู่ 12 ล้านล้านบาท นับว่าเป็นอัตราการเพิ่มขึ้นที่รวดเร็วจากปลายปี 2551 ซึ่งอยู่ที่ระดับ 55.6 % ของจีดีพี เท่านั้น

นั่นคือตัวเลขหนี้รวมของคนทั้งประเทศ แต่การจะกล่าวหาว่าหนี้ของใครมีมากน้อยแค่ไหนก็ต้องจำแนกเป็นรายบุคคลไป ในภาวะที่คนมีภาระหนี้สูง ไม่ว่าจะเป็นผ่อนบ้าน รถยนต์ เครื่องใช้อุปโภคและบริโภค บัตรเครดิตในแต่ละเดือน ทำให้หลายคนจึงมักจะหาช่องทางให้กับตัวเองว่า มีเงินไม่พอที่จะออมได้เพราะมีค่าใช้จ่ายมากกว่ารายได้แบบชักหน้าไม่ถึงหลังอยู่แล้ว

แต่ในความเป็นจริง คนที่เป็นหนี้ก็เชื่อว่าจะไม่สามารถที่จะมีเงินออมได้ นั่นขึ้นอยู่กับ “ความตั้งใจ” ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่สุด ถ้าหากตัวเรามีความตั้งใจ และมีวินัยเพียงพอ ยอมทำได้แน่นอน

ทำอย่างไรให้มีเงินออม

ขั้นแรกทำบัญชีรับจ่าย หรือ บัญชีครัวเรือน

ต้องเริ่มจาก มีความมุ่งมั่นตั้งใจที่จะมีเงินเก็บออมเอาไว้ใช้จ่ายฉุกเฉิน ยามเจ็บไข้ได้ป่วยหรือยามเข้าสู่วัยเกษียณซึ่งเราจะไม่มีรายได้อีกต่อไปสักหนึ่งก่อน ลำดับต่อมา ให้เริ่มทำบัญชีรายรับ-รายจ่าย ว่าในแต่ละเดือนเรามีรายรับเท่าไร เช่น เงินเดือนหรือรายได้พิเศษ เช่นเดียวกับรายจ่าย ไหวรวบรวมรายจ่ายประจำออกมา เช่น ค่าน้ำ ค่าไฟ ค่าเดินทาง ค่ากิน ค่าเสื้อผ้า ค่าผ่อนชำระหนี้ในแต่ละเดือน

ขั้นที่สอง อุดรูรั่วลดค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็น

เมื่อมีลิสต์รายรับ-รายจ่ายแล้ว จะช่วยให้เราพบรูรั่วจากการใช้จ่ายฟุ่มเฟือยที่ยังสามารถประหยัดได้ ซึ่งขั้นตอนต่อไปคือ อุดรูรั่วนั้นซะ เช่น ค่ากิน อาจลดปริมาณการทานอาหารนอกบ้านลง ค่าเสื้อผ้า กระเป๋า หากมีอยู่แล้วหลายใบก็ไม่ควรซื้อของใหม่เข้ามาเพิ่มเติม แต่อาจใช้วิธีการดัดแปลงของเดิมให้ดูเหมือนใหม่แทน

ขั้นที่สาม ลดการใช้สินค้าทำลายสุขภาพ

ขณะที่ รายจ่ายประจำอื่นๆ เช่น ค่าน้ำ ค่าไฟ ค่าโทรศัพท์ หากสามารถเพิ่มการประหยัดได้ก็จะช่วยให้เรามีเงินอีกส่วนหนึ่งที่สามารถผันมาเป็นเงินออมได้ และสำหรับผู้ที่สูบบุหรี่หรือกินเหล้า ให้ลองนับเงินที่ต้องเสียไปกับค่าเหล้าและบุหรี่ในช่วงที่ผ่านมามาดูว่า หากเปลี่ยนมาเป็นเงินออม ป่านนี้จะคิดเป็นเงินออมเท่าไรแล้ว ถ้าเลิกได้ก็ควรเลิก แต่ถ้าเลิกไม่ได้ก็ควรลด

ผลจากความตั้งใจ

เมื่อทำได้เช่นนี้แล้วในเดือนแรก เราจะตระหนักขึ้นว่าหากลดการใช้จ่ายที่ฟุ่มเฟือยลงหมายถึงเงินออมที่เพิ่มขึ้น

ในเดือนต่อมาเมื่อเงินเดือนออกมาปุ๊บให้แบ่งส่วนออกมาเก็บก่อนทันที และพยายามควบคุมค่าใช้จ่ายให้อยู่ในงบที่เหลือให้ได้ เพียงแค่นี้ก็เริ่มเก็บเงินได้แล้ว มากหรือน้อยไม่สำคัญ ถึงแม้จะออมได้เพียงเดือนละ 300-400 บาทก็ยังดีกว่าเก็บเงินไม่ได้เลยสักบาท

หลังจากเก็บออมเล็กผสมน้อยมาได้ระยะหนึ่ง เราจะได้เงินออมก้อนน้อยๆมาหนึ่งก้อน ซึ่งแน่นอนว่าสำหรับผู้ที่หนี้สินอยู่กับตัวลวนตองการปลดหนี้ให้หมดไป เพื่อลดภาระค่าใช้จ่ายในแต่ละเดือนจากดอกเบี้ย ต้นเหตุของมูลหนี้ที่พอกพูนขึ้นเรื่อยๆ

อย่างไรก็ดี ปัจจุบันภาคครัวเรือนส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ในการจัดการกับหนี้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้ไม่สามารถหลุดพ้นจากวงจรหนี้ได้เสียที

วิธีการที่ยากแนะนำ คือ

1. เมื่อมีเงินก้อนจากการออมแล้วควรใช้เงินออมเพื่อชำระหนี้ก่อนเพราะดอกเบี้ยที่เราได้รับจากการอมน้อยกว่า ดอกเบี้ยที่ต้องจ่ายให้กับการกู้ยืมอยู่แล้ว โดยให้เลือกจ่ายหนี้ที่มีอัตราดอกเบี้ยแพงที่สุดก่อน เช่นหนี้บัตรเครดิตหรือหนี้ในระบบที่มีอัตราดอกเบี้ยสูงสุด

2. หากเงินออมหมดแล้วหรือไม่พอจะโปะหนี้ให้หมดไป ให้ทำการขายหนี้ที่ต้องจ่ายดอกเบี้ยสูงไปยังแหล่งที่มีดอกเบี้ยต่ำกว่า เช่น หนี้บัตรเครดิตหรือสินเชื่อบ้าน ที่ปัจจุบันมีหลายธนาคารยอมให้ออหนี้โดยคิดดอกเบี้ยถูกกว่าหรือที่เรียกว่ารีไฟแนนซ์ แต่ต้องดูค่าใช้จ่ายในการขายหนี้ด้วย เช่น ค่าจดจำนอง ค่าปรับต่างๆที่คุณกับดอกเบี้ยที่ถูกลงหรือไม่

3. หากทางเจรจากับเจ้าหนี้เมื่อเรารู้ตัวว่าจะไม่สามารถผ่อนชำระได้เพื่อหาทางออก เช่น ขอลดดอกเบี้ย ขอยืดระยะเวลาชำระหรือขอขยายวงเวลาในการชำระ โดยทำควบคู่ไปกับแผนลดรายจ่ายต่างๆ

4. หากรายได้เสริม โดยหาอาชีพเสริมอื่นๆ หลังเลิกงานประจำหรือในวันหยุด เพื่อเพิ่มช่องทางที่มาของรายได้

อย่างไรก็ตาม ต้องไม่ลืมว่าวิธีการทั้งหมดทั้งหมดนี้เป็นเพียงการแก้ไขปัญหาที่ปลายเหตุเท่านั้น เราควรย้อนกลับไปดูต้นเหตุของหนี้สินที่เกิดขึ้นด้วยว่าเกิดจากอะไร เกิดจากการใช้จ่ายเกินตัวใช่หรือไม่?

หากทุกคนรู้จักการใช้จ่ายให้พอประมาณสมควรแก่ตัวเอง รู้จักการเก็บออม หากจำเป็นต้องพึ่งพาเงินกู้ก็ต้องรู้ถึงความสามารถในการผ่อนชำระและมีวินัยในการผ่อนชำระอย่างสม่ำเสมอ เพียงแค่นี้ก็เพียงพอแล้วที่จะช่วยให้เราไม่ต้องประสบกับภาวะหนี้สินล้นพ้นตัว

โดย....ชลลดา อิงศรีสว่าง....

ขอบคุณที่มาจาก [โพสต์ทูเดย์](#)